

Aquella dona treia sovint
a passejar els seus fantasmes.
Quan tornava, ell despenjava
llençols estesos als seus ulls,
cadenes del seu coll, ombres
furtives de cossos intangibles
i algun pèl d'ultratomba.
Pèls després, també l'amor
d'ell va tornar-se espectral
i va aprendre a desaparèixer,
com una antiga arracada
perduda al fons del calaix
d'una oblidada tauleta de nit.
Espectral com aquella dona.
Desaparicions, ectoplasmes,
visions? Els murs travessats
van ser sempre els dels altres.

Button

Button

«In love with a ghost», de [Dark Jazz Trio](#)

